

Kapitel 7

Forskellige bestemmelser

§ 28. Begravelseshjælpen i henhold til § 16 reguleres én gang årligt med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år.

Stk. 2. Det i § 21, stk. 3, omhandlede bidragsbeløb kan reguleres af indenrigsministeren efter indhentet erklæring fra vedkommende rederorganisationer under hensyn til indtrufne ændringer i udgifterne ved ydelser, som omhandles i § 14.

§ 28 a. Udbetaling af ydelser efter denne lov kan ikke danne grundlag for regreskrav imod en skadevolder.

§ 29. Såfremt Den almindelige danske Lægeforening ophører at bestå, eller såfremt der opstår en anden centralorganisation ved siden af denne forening, afgør indenrigsministeren, til hvilken organisation de funktioner, som efter denne lov er tillagt foreningen, skal henlægges.

§ 30. Midler indestående i anerkendte sygekasser og sammenslutninger af sådanne, Statsbanepersonalets Sygekasse og Danske Sygekassers Udligningskasse for Begravelseshjælp indgår i en fond, hvis indtægter kan anvendes til støtte af socialmedicinsk, sundhedsmæssig og lignende virksomhed, til etablering af plejehjem og til at imødekomme behovet for efterløn og understøttelse til tidligere ansatte ved sygekasser m.v. og sådannes efterladte. Midler, der er hensat til pensionsformål, eller som med socialministerens godkendelse overføres til kommuner i forbindelse med dissers overtagelse af pensionsforpligtelser over for tidligere ansatte og sådannes efterladte, kan dog holdes uden for fonden. Socialministeren fastsætter nærmere regler om fondens ledelse og virksomhed og om tilsyn med fonden.

Stk. 2. Legater eller hjælpefunds, der efter de hidtil gældende regler har været bestyret af en anerkendt sygekasse, overgår ved lovens ikrafttræden til bestyrelse ved kommunalbestyrelsen i den kommune, inden for hvis område vedkommende sygekasse har haft sin virksomhed.

For Københavns og Frederiksbergs vedkommende kan Socialstyrelsen fastsætte de fornødne regler om bestyrelsen af disse legater eller hjælpefunds, såfremt enighed herom ikke opnås mellem Københavns magistrat og Frederiksberg kommunalbestyrelse.

§ 31. Loven træder i kraft den 1. april 1973.

Stk. 2. Fra samme tidspunkt ophæves lov om den offentlige sygeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967 med senere ændringer, lov nr. 95 af 12. april 1961 om Statsbanepersonalets Sygekasse med senere ændringer og lov om kommunal lægehjælp, jfr. lovbekendtgørelse nr. 239 af 29. august 1927.

Stk. 3. De af sygekasserne trufne afgørelser vedrørende ydelser efter sygeforsikringsloven, bortset fra dagpenge, kan indbringes for sikringsstyrelsen indtil 4 uger efter den 1. april 1973. Om adgangen til at se bort fra overskridelse af klagefristen gælder reglen i § 24, stk. 7.

Stk. 4. Socialministeren kan sætte bestemmelserne i § 26 om nedsættelse af et centralt forhandlingsudvalg og om forhandlingsudvalgets afslutning af overenskomster i kraft fra et tidligere tidspunkt end 1. april 1973.

Stk. 5. Det påhviler de anerkendte sygekassers bestyrelser at gennemføre afviklingen af kassernes den 1. april 1973 henstående uafsluttede økonomiske mellemværender med staten, dagpengefonden, udligningskassen for begravelseshjælp, medlemmer, læger m.fl. efter nærmere retningslinjer, der fastsættes af sikringsstyrelsen efter forhandling med De samvirkende centralforeninger af Sygekasser i Danmark. De herved påløbende administrationsomkostninger afholdes af kasserne.

Stk. 6. For tiden efter 1. april 1973 finder bestemmelserne i § 35, stk. 3-5, i lov om den offentlige sygeforsikring anvendelse med hensyn til restancer, der den 31. marts 1973 påhviler såvel nydende som bidragydende medlemmer med betaling af medlemsbidrag til anerkendte sygekasser.

§ 32. Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland.